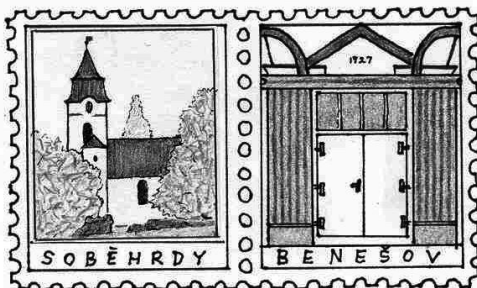

ČÍSLO 71 (2/2012)

ČERVEN 2012

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

Než přijde tundra...

V nesmírně poutavé knize Stevena Mithena: Konec doby ledové, se na str. 73 píše: *Někdy kolem roku 9600 př. Kr. dochází k náhlému globálnímu oteplení, kdy průměrná roční teplota stoupla o celých sedm stupňů v průběhu ani ne jednoho desetiletí. Zničením dochází k naprostému a chaotickému zvratu světového klimatu. Jak dokazují vrty z bahenních sedimentů jezera v proláclině Chula, je toto období charakterizováno dramatickým vzestupem množství pylových zrn stromů, ačkoli se zalesnění již nikdy neobnovilo v té míře, z jaké profitovali lidé raného natufienu kolem roku 12 500 př.Kr. Lid pozdního natufienu zažil prudkou změnu klimatu v průběhu jediné generace.*

Mithen popisuje několik takovýchto změn za posledních 15 tisíc let. Tyto změny přinesly rozsáhlé (katastrofické) proměny – např. zatopení velké části Polska, Německa, Anglie. Anebo naopak rozsáhlé vysušení velkých ploch – v neolitu byla Anglie jen poloostrovem. Archeologie zjistila, že změny byly tak rychlé, že lidé nestihli z některých lokalit ani utéct. Jsou k tomu doklady z podmořské archeologie – z míst bývalé šíje mezi Anglií a Evropou, ale i v Německu.

V téže době se také provalila přírodní hráz mezi Středozezemním mořem a Černým mořem. Hukot to prý musel být tak obrovský, že byl slyšet na stovky kilometrů daleko. Černé moře se naplňovalo mnoho let. Po celou dobu byl prý slyšet strašlivý hluk. Základ příběhů o strašlivé potopě? Možná...

Proč se tím dnes zabývat?

Archeologie potvrzuje, že obrovské klimatické změny mohou nastat během jedné generace. Vědci doposud neví, jak je to vlastně možné. Letos bylo o Velikonocích mimořádně zima. Někde v Čechách dokonce padaly o velikonočním pondělí teploty až k mínus dvaceti stupňům. Meteorologové ohlásili, že byly překonány všechny rekordy. Archeologii poučený člověk by si mohl říci: přijde k nám zase tundra, jako tomu bylo před rekordním oteplením v roce 9600? Tundra tehdy sahala až k Jižní Francii...

Mnoho lidí i dnes mluví o nějaké globální katastrofě. Z dějin víme, že k takovým globálním katastrofám pravidelně docházelo. Není proto vyloučené, že takové katastrofy dožijeme i my.

Co s tím zmůže křesťanský pohled?

Lk 13,4 - 5: *Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.*“

Ježíš popsal běžnou situaci na této zemi. Náhodou na tebe spadne věž, náhodou ti umrznou všechny orchideje, náhodou ti přijde do místa bydliště tundra a už se nenajíš. Můžeme za to my, nebo naši prarodiče? Má to vysvětlení v starobyklých proroctvích vnímavých Mayů?

Ježíš to řekl do souvislosti, kdy mezi lidmi nenacházel pochopení, milosrdenství, lásku. Když budeme k sobě zlí, když nebudeme nést plody Hospodinovy lásky, tak nás všechny tyto zlé náhody a strachy zahubí. Když se ale k sobě budeme chovat podle Ježíšova příkladu, žádné apokalyptické události nás nepřemohou. Ježíš vnesl lásku do míst, která byla zničená a pochroumaná různými katastrofami. Vnesl ji tam, kde už lidé nenesli žádné ovoce, které by se líbilo Hospodinu. Tam, kam Ježíš přišel, lidé začali najednou pookřívát, začali nalézat novou naději. Nacházeli uzdravení. A najednou si uvědomili, že tam, kam nechají vstoupit Ježíše s jeho slovem – kde jeho slovo skutečně přijde ke slovu – se i smrt nezdá být tak strašná, tak definitivní. A tak navrhuji, abychom jako křesťané brali všechny zvěsti o katastrofách vážně. Abychom si vždy uvědomili, k čemu a ke komu nás Ježíš zve a abychom byli k dispozici tam, kde je nás zapotřebí. Takových míst je stále mnoho – a kupodivu v Čechách zatím ani nemusí být tundra.

Petr Turecký

Vítězná odpověď Božího lidu**Čtení: 1. Samuelova 1,1-11**

Rádi zpíváme píseň Má duše Boha velebí (ED 627), zhudebněný chvalozpěv Marie. Při křtu Anny Turecké jsme naslouchali jeho starozákonní inspiraci, chvalozpěvu Anny (či hebrejsky Chany), matky Samuelovy.

Text kázání: 1. Samuelova 2,1-10

Milá Jano a otče Petře a kmotře Petře, přišli jste s vaší Annou a my všichni spolu s vámi tam, kde Boží lid zpívá a vyznává – *raduji se ze tvé spásy*. Či přesněji, kde Boží lid vyznává – *rozveselila jsem se díky tvé spáse*. Ten výslovný ženský rod je důležitý. Nejen proto, že je to v originále nebo že budeme křtít dítě ženského pohlaví, ale ještě víc proto, že když se v příbězích bible Boží lid ozývá tak, jak se ozývat má, ozývá se ženskými ústy. V ženském rodě.

Dnes jsme slyšeli Chanu, neboli Annu. Dávno před ní podobně zpívala Sára a Mirjam a o mnoho později zas Alžběta a Marie. Ať už je to postava stařeny, mladé slečny na vdávání nebo osoby životem zkoušené, nahlas ty ženy uprostřed tohoto světa vyhlašují: Hospodinu stojí za to věřit. Jen on je Bohem, kterému stojí za to svěřit život v jeho sevřenosti a bezvýchodnosti. Jen on je Bohem nových počátků. Jen on otvírá zabarikádovanou budoucnost, když ty sám vyplodit něco životaschopného už (nebo ještě) nemáš nárok. Na Chaně je přitom vidět, že takhle radost neroste z nějakých hmatatelných životních úspěchů. Chodit do shromáždění, kde Boží lid slaví Hospodina, to pro ni bylo po dlouhé roky učiněné utrpení a chvíle ponížení. Dlouhé roky byla bezdětná. A jako bezdětnou ji ocejšovali coby neperspektivní a zbytečnou pro muže Elkánu i pro samého Hospodina. Děťmi a úspěchy ověčená druhá manželka Penina („Perla“) jí to uměla dát patřičně sežrat: „Co proti tobě ten Hospodin může mít, že tě takhle trestá? Já si to vůbec neumím představit. Ledaže o tobě, milá sestro, nevíme všechno!“ A samozřejmě se přitom předvádí: Jen se podívej, kdo je tady příkladným příjemcem Božího požehnání! Kdo je matkou rodu, zárukou úspěšné budoucnosti a užitečným sloupem církve!

V urážkách na adresu bezbranné Chany se přitom ozývá námitka, vůči které bude Boží lid na tváři této země vposledu

vždycky bezradný: K čemu tady jako lid víry vlastně jste? Co rozumného jste dokázali s tím vaším náboženstvím vyprodukovat? Nač jsou ty věčné řeči o milosrdenství, solidaritě s bezmocnými, slitování, odpuštění, záchraně, když si za to člověk stejně nic nekoupí? A nač jsou Bohu ty příběhy o hrstce izraelských otroků, co vyšli z otroctví v Egyptě a pak si stejně neumějí vážít zaslíbené země? A koneckonců, nač je Bohu ten příběh o podivínovi z Nazareta, co lákal zástupy svým vyprávěním o Božím Království, a pak se tak trapně nechal zbavit moci a vlivu a vytlačit až kamsi na popraviště? Co je na tom božího? Čeho tím dnes dosáhneš? Copak si dnes své potřeby a touhy, své svaly a krásná těla, ofroudy, heliporty, výstavné paláce, zdroje radosti, bohatství i životní pohody neumíme zajistit a obstarat, popř. postahovat z jiných zdrojů?

Ženské postavy z příběhů Božího lidu ve své bezbrannosti přímo ztělesňují terč takových útoků. Útoků, které přicházejí zvenčí, ale také námitek, které vždy znovu prožíváme sami: Když z křesťanského náboženství chceme přece jen udělat stravitelnější a přitažlivější produkt. Pro lidi okolo, pro většinový vkus... ale vposledu hlavně pro nás samotné.

Když teď Chana z Boží milosti počala a porodila syna a pojmenovala ho Samuel (tj. *Bůh mne slyšel*), a pak ho odkojila a tříletého přivedla do shromáždění Božího lidu, zní její píseň jako vítězně radostná odpověď lidu víry. Jako odpověď na odsudky a ponížení, co přicházely od sebejisté protivnice. Jako vyznání tváří v tvář útokům, co míří na Boží lid na tváři tohoto světa, i jako vyznání tváří v tvář vlastním pochybám, zda to s těmi poněkud málo přitažlivými příběhy našeho Boha někam v životě dotáhneme.

To vítězství Chaně daroval Hospodin, když náporu nepřátelství, osočování a pohrdání postavil do cesty jejího narozeného. Takto on sám „*ústý nemluvnat a kojenců vybudoval mocný val proti svým - a Chaniným - protivníkům.*“ (Žalm 8,2) Takto Chanu zasáhla síla jeho spásy, a ona se z ní raduje.

Hospodin je spása, zpívá. Doslova se to řekne *jehošua*, a jestli v tom slyšíte Ježíš, slyšíte správně. Ale především si pamatujme, že to slovo i jméno znamená *vysvobození*. A Chanina píseň nás vyučuje, co to je za vysvobození: Když přichází, neobstojí před ním zaběhané pořádky ani všeobecně přijímané nepořádky. Možná jsme si zvykli, že nahoru se vždy znova dostanou ti, co mají správné konexe, ostré lokty a dostatek otrlosti, kdežto dole

zůstávají ti méně schopní či otrlí. A někdy máme pocit, že se to takhle zaběhlo i podle Pána Boha: Že i on má vybranou partu těch, kterým přeje, a na ostatní kašle.

Jenže *spása/jehošua* je čin, kterým Bůh Izraele a Otec Ježíše Krista vysvobozuje právě z otroctví pevně usazených pořádků i z otroctví s železnou pravidelností se opakujících nepořádků, na jejichž změnu už všichni rezignovali: *Zlomen je luk příslovečných siláků, kdežto ti na dně byli opásáni nečekanou silou. Z přesycených chlebem i posty jsou námezdní dělníci, kdežto ti, co neměli co do úst, přestali lačnět. Jeho pomazaného zadupala sice nenávisť a opovržení, ale on roh svého pomazaného zvedne.* Takto Chana slaví spásu: jako účinnou šanci na změnu.

A tahle šance přichází jako nezasloužený dar. Stane se jako *milost*, tedy *chana*. Tak jako když se smí otevřít jinak trvale neplodné lůno. A díky té milosti najednu zjišťuješ: Z života beze smyslu se stává příběh, který má budoucnost. Místo poníženého služebníčkování nastupuje svobodné lidství. Místo bezmoci a odevzdanosti nadějná a vytrvalá činnorodost.

Stala se spása. A Chana se z ní raduje, protože ta spása staví také do nového světla všechny aktéry dosavadního děje: Jak teď vypadá nábožensky sebejistá Penina a všichni ostatní, kdo nad Chanou zlomili hůl jako nad špatnou volbou? A taky je najednou jasné, že solidární láska manžela Elkány nebyla jen plané utěšování.

S radostí a novou jistotou Chana vyznává: *Nikdo a nic jiného není takovým bohem jako Hospodin.* Ano, jeho síla se zjevuje skrze jakoby nanicovatá nemluvnata *a prsí požívající.* Nebo v příběhu hrstky otroků, která přitom na cestě vysvobozených prokazuje ze všeho nejvíc chatrnost vlastní víry. Ano, on za svůj svatý příběh vyhláší příběh toho podivného mesiáše na kříži. A přece v jiném příběhu nepotkáš tak prudce nečekanou nadějnost, tak životodárnou převahu milosti nad odsouzením, tak překvapivou převahu nových šancí nad evidentní ubitostí, takovou převahu svobody nad otroctvím, závislostmi. Veselím se, že patřím do jeho příběhu, raduje se s darovanou hrdostí Chana. Je to radost, patřit do jeho příběhu. Je to radost, když zjistíš, že v jeho příběhu máš místo, navzdor všem, kdo ti to upírali.

A i když vaše Anna není děťátko Boží, nýbrž Turecké, přece je pro nás její křest Božím znamením.

Znamením, jež zpřítomňuje: patříte Bohu, jehož nejdůležitějšímu činu se říká *jehošua*, tedy vysvobození.

Patříte do jeho příběhu, a nic vás od nadějně síly jeho záchrany nemůže oddělit. Amen

Vysluhování svátosti křtu je příležitostí obnovit a občerstvit svůj vztah k tomu, co pro nás znamená náš vlastní křest. Takto sledujme i otázky a odpovědi rodičů, kmotra a shromáždění, které samotnému křtu předcházely. Rodiče s kmotrem předstoupili před shromáždění a přítomné děti a batolata s maminkami je ke křtitelnici doprovodily též.

Rodiče a kmotře, přinášíte Aničku ke křtu jako ti, kdo se radují z Hospodinovy spásy? Je-li tomu tak, odpovězte společně:

Přinášíme a radujeme se.

Vyznáváte, že tuto spásu setkáváme jako vysvobození ztělesněné v příběhu starozákonního Izraele a novozákonního Ježíše? Je-li tomu tak, odpovězte společně: Věříme.

Křest je pozváním na celý život. Povedete Aničku k příběhu, v němž setkáváme ujištění o vysvobození, tak aby sama jednou mohla vyznat „raduji se ze tvé spásy“? Přijímáte-li tuto odpovědnost, odpovězte: Ano, s pomocí Ducha svatého.

Sestry a bratři, křest svatý každému jednotlivě i celému našemu společenství připomíná, že jsme byli z milosti pozváni sdílet dary Boží spásy v Hospodinově Pomazaném. Přijímáte evangelijní zaslíbení i nárok, abychom v přístupu ke Kristu a Božímu království nikomu nebránili, ale byli tu pro opuštěné, ztrápené, chudé a bezvýznamné? Přijímáte-li takto zvěst evangelia, odpovězte Ano, s pomocí Ducha svatého.

Tomáš Trusina

OHLÉDNUTÍ

➤ Setkání s partnerským sborem z Czechowic – Dziedzic

Svatodušní svátky znamenají pro náš sbor už pár let nejen oslavu Sslání Ducha svatého, ale i setkání s partnerským sborem z Czechowic – Dziedzic. Dnes už můžeme říci – setkání s přáteli. Přestože se účastníci našeho česko-polského společenství přespříliš nemění, jsou návštěvy více než podařené.

V pátek v podvečer vrcholily přípravy modlitebny a stolu s pohoštěním na přivítání našich polských přátel. Po večeři a rozdělení návštěvy do rodin, jsme využili Muzejní noci a navštívili spo-

lečně benešovské muzeum. Po projití muzea jsme už všichni mířili k domovům, abychom nabrali sílu na další den plný výletů.

Druhý den ráno jsme se sešli před farou a společně vyjeli do Zruče nad Sázavou. Zde nás čekala nejen prohlídka zámku a parku, ale i návštěva muzea panenek a medvídků a tamějšího evangelického kostela. Byli jsme přivítáni kurátorem sboru a jeho rodinou a získali jsme podrobné informace o historii sboru. Sobotní večer patřil tradičnímu posezení u ohně na faře. Nálada byla veselá a ani rozdílnost jazyků nám nemohla zabránit v zábavě.

Nedělní bohoslužby o tom, jak je pro nás důležité čerpat živou vodu, jsme si poslechli v polštině a společně jsme přistoupili k Večeři Páně. Čekali jsme ale, že vysluhování proběhne v podstatně větším kruhu. Po nedělním obědě v rodinách nás čekal poslední výlet – tentokrát do Vrchotových Janovic. Zde, v zámeckém parku, jsme se mohli procházet mezi stíny majestátních stromů a košatých rododendronů a dokončit debaty, na které už nezbyl čas předešlý večer. Po opuštění parku jsme vyrazili do muzea v Bystřici. Bylo připraveno pro ty, kteří se panenek a medvídků nenabažili dost v sobotu ve Zručí. Toto muzeum však nebylo jako ostatní muzea. Vstupné se zde neplatilo a po prohlídce bylo pro návštěvníky připraveno občerstvení.

To už byl ale skutečně náš poslední výlet. O půl šesté jsme přijeli opět všichni před faru a před námi už stálo jen loučení.

Závěrem článku bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli, pomohli a byli ochotni i něco obětovat, abychom připravili našim přátelům příjemný víkend. Doufám, že příští rok, tentokrát v Polsku, si budeme moci opět připít se společného Pramene!

Iva Kašparová

➤ JARO V SEDLCI-PRČICI

V neděli 17. května se sešel náš sbor v Prčici nejenom dopoledne k pravidelné nedělní bohoslužbě, ale ještě odpoledne, abychom si poslechli koncert dětí ze Základní umělecké školy v Sedlci – Prčici. Krásné jarní počasí nás provázelo na cestě do prčické kaple, kde nás čekalo milé vystoupení mladých i těch nejmladších interpretů krásné hudby. Bylo to už druhé vystoupení, které nám pro naše potěšení předvedli žáci umělecké školy. Mladí si dali záležet a my jsme je za to odměnili potleskem a malými dárečky, které jim pro radost připravila sestra Eva Roztočilová.

Budeme se těšit na jejich příští vystoupení, které nám již slíbili.

Na připojených foto jsou Anička Dubská a Klárka Dubská.

Na první den v měsíci květnu se náš sbor sešel na „salaši“ na Veleťině, odkud je překrásný výhled do krajiny Českého Meránu, abychom si už tradičně přečetli všichni nahlas Máchův Máj. Sešli jsme se tak už vícekrát a je už to pěkná tradice, na kterou se všichni těší; je to zase jedna příležitost prožít pěkný den v přírodě pospolu.

Marcela Doktorová

➤ JEDNÁNÍ O ÚPRAVĚ ÚZEMÍ KOLEM EVANGELICKÉHO HŘBITOVA

Zástupci FSČCE Soběhrdy se sešli 6. června se zástupci obce a panem Jiřím Proučilem, aby projednali situaci kolem hřbitova. Jiří Proučil začal stavět na pozemcích mezi Soběhrdy a hřbitovem v rámci podnikání firmy Hyperstavebniny.

Jelikož v rámci těchto úprav dojde k výrazným změnám nejbližšího okolí hřbitova, bylo z naší strany nutné ujasnit si podmínky, za nichž k úpravám dojde. Zejm. se jedná o val zeminy, který vznikl ze směru obce těsně před hřbitovní zdí. Dále se jedná o možném podílení se pana Proučila na opravě hřbitovní zdi a také vzniku nového parkoviště u hřbitova.

Přítomní:

Jiří Proučil - podnikatel

Za Sbor ČCE v Soběhrdech: Vítězslav Pivoňka, Pavel Stolař, Petr Turecký

Za obec Soběhrdy: Pavel Bartík, starosta

- Zástupci ČCE Soběhrdy byli seznámeni s projektem úpravy území kolem hřbitova. Bylo dohodnuto, že val před hřbitovem bude na přijatelnou míru snížen a zatravněn. Výška valu bude do dvou metrů.
- Ve věci hřbitovní zdi bylo dohodnuto, že v měsíci červenci a srpnu bude provedeno zkušební očištění zdi a na základě toho bude rozhodnuto o dalším postupu. V úvahu přichází ponechání neomítnuté impregnované zdi nebo v případě nepřijatelné estetiky její omítnutí.
- Sbor ČCE nechá opravit okapy márnice. Obec přislíbila objednat ocenění opravy vstupních vrat hřbitova a zvážit provedení jejich opravy.
- V současné době je zpracovávána projektová dokumentace na vybudování chodníku se zámkovou dlažbou od obce po celé délce hřbitova až k plánovanému parkovišti.
- Obec požádala o možnost odkoupení pozemku pod vybudovaným chodníkem a parkovištěm. Zástupci sboru ČCE přislíbili tuto záležitost projednat na staršovstvu sboru.
- V současné době jedná obec i Hyperstavebniny intenzivně se společností Mydlářka o odstranění zápachu z provozu vepřína. Společnost Mydlářka přislíbila předložit návrh na odstranění zápachu z provozu vepřína.

Zapsal: Petr Turecký

➤ Čerčanský hospic

Hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech má za sebou více než tři a půl roku existence a uplynul více než rok od změny vedení Občanského sdružení Tři, které hospic provozuje. Při ohlédnutí na tyto víceméně bouřlivé roky lze snad říci, že se provoz hospice stabilizuje, získal si dobré jméno v kraji i okolí (zahrnujícím Prahu) a důvěru v kvalitní služby a seriózní přístup.

Po finanční stránce provoz stále není zajištěn stabilně z dlouhodobé perspektivy. Toto je však společný rys mnoha neziskových organizací působících ve veřejném sektoru, svou negativní roli hraje nevstřícné vedení kraje, vyvažované jen částečně vstřícným přístupem pražského magistrátu a řady měst, obcí a městských částí. O.s. Tři čerpá revolvingový úvěr České spořitelny ve výši necelých pěti procent ročního rozpočtu a pracuje na systematickém fundraisingu, který by zajistil chybějící prostředky i od menších dárců.

O.s. Tři má též za sebou velmi obtížné období po odvolání dřívěj-

ší ředitelky a předsedkyně správní rady. Poctivou prací a trpělivým vysvětlováním se snad daří postupně přesvědčovat okolí, dárce, státní orgány i pacienty o tom, že současné vedení je schopné vést hospic správným směrem. Od ledna 2012 je ředitelem o.s. Tři Jiří Krejčí, ekonom, mladý člověk se zkušeností s řízením v o.p.s. Člověk v tísní, který má plnu důvěru správní rady a za jehož působení se daří vést jednání vedoucí k dohodě s MUDr. Terezou Dvořákovou, která ukončí svůj pracovní poměr v o.s. Tři a hospic jí umožní provozovat terénní služby pod hlavičkou jiné organizace.

Na pořadu dne je též řešení situace s rozestavěným komunitním domem. Současné vedení není přesvědčeno o udržitelnosti a reálnosti původního projektu a bude hledat alternativní možnosti využití, před případným pokračováním stavby.

Farář Petr Turecký v hospici nadále vykonává duchovní službu a jednou měsíčně zde probíhají pod jeho vedením biblické hodiny. Při hospici opět funguje kavárna a probíhají zde různé další akce, pro děti, mládež i širokou veřejnost, konají se tu i ekumenické bohoslužby. Budeme rádi, když hospic jako ojedinělý ekumenický projekt podpoříte, modlitebně, svou návštěvou či finančně.

Jan Rataj

➤ Víkendovka v Sedlci-Prčici

Od pátku 20. do neděle 22. dubna jsme prožili společně s dětmi z Benešova a Vlašimi setkání u nás ve sboru. „Víkendovku“ organizoval p. farář Tomáš Trusina. V pátek jsme hráli „seznamovačky“, rozdělili jsme se do tří skupin a vyprávěli si příběhy. Večer jsme se všichni těšili na oheň, u kterého jsme se sešli a zazpívali si písně.

Heslem letošní víkendovky byl KÁMEN, tak jsme se druhý den, v sobotu, vydali na výlet za kameny na Zvěřinec, kde jich je po lese hodně. Je to pěkné místo a až na maličkosti vládla dobrá nálada, tak jsme si výlet pěkně užili. Třetí den, v neděli, jsme hráli hry - stavění ze špaget a „Marmelounů“, to bylo prima, moc jsme si to užili, jen škoda, že už jsme museli končit. Tak třeba zase za rok. A kdo by se nemohl dočkat, může si zazpívat refrén naší letošní víkendové písně, není tak složitý: „Kámen, kámen, kámen ...“

Bětka Součková

Na další stránce foto ze křtu Anny Turecké dne 10. června 2012

Baobab – Strom života

Baobab je strom s výskytem v Austrálii, Africe a na Madagaskaru. Jeho latinský název – *Adansonia* – mu byl udělen na počest Michela Adansona, francouzského přírodovědce a botanika (1727-1806), který popsal *Adansonia digitata*, čili baobab prstnatý. Je známo 8 druhů baobabu a všechny jsou něčím zvláštní, podivné, ve své oblasti výskytu výjimečné. Obyvatelé mají tyto stromy v úctě a zbytečně je nekácí. Nazývají je také boaboa, v Austrálii boab. Na Madagaskaru znamená místní název **reniala** královna lesa.

Plody baobabu, nazývané také opičí chléb, daly vzniknout dalšímu názvu pro baobab – **strom opičího chleba**. Tento opičí chléb je i možný „plod budoucnosti“, protože je bohatý na vitamíny B a C a je silným antioxidantem. Dle některých informací obsahuje plod baobabu až 6x více vitamínu C než pomeranč a 2x více vápníku než sklenka mléka.

A konečně – **strom života** – pro svou dlouhověkost, odolnost a užitečnost. Ve stínu baobabu se po staletí setkávají lidé a probírají důležité i méně důležité záležitosti. Vysoký věk stromu z něj dělá společníka mudrců a proroků dávných dob. Vždyť stáří některých z nich je odhadováno až na 5 000 let.

Baobab bývá také označován jako sídlo nej-různějších bohů a duchů.

Baobaby mají nezlomnou vůli přežít. I když je uvnitř kmen vyhořelý nebo mu po obvodu chybí kůra a přeruší se zásobování mizou, žije a roste dál, jakmile se jeho poškození zahojí.

Využití baobabu

Plody jsou veliké, s měkkou, bílou, příjemně chutnající dužninou, která obsahuje mnoho vitamínu C. Vaří se z ní chutný a velmi zdravý džem nebo se mixuje s vodou a pije jako limonáda. Pod tvrdou slupkou uložená semena jsou jedlá a lisuje se z nich kvalitní olej.

Listy se využívají jako špenát nebo se rozmačkáním získává sliz s názvem „la-lo“, který se přidává k jídlu. Z kůry se získává pevné vlákno, které po různém zpracování a splétání slouží k praktickým účelům místním lidem.

Dřevo je měkké a vláknité. Díky své poréznosti do sebe dokáže nasáknout obrovské množství vody jako houba. **Baobab** je schopen nabrat a udržet až 120 000 litrů vody.

Baobaby rozhodně nejsou žádní drobečkové. Obvod kmene má běžně kolem 25 metrů a někteří jedinci přesahují svou výškou 30 metrů. Staré stromy mohou mít kmeny duté a kdysi sloužily domorodcům za obydlí. Jeden prastarý dutý baobab v Senegalu zas údajně slouží jako úložiště ostatků místních slavných básníků, muzikantů a potulných zpěváků náboženských písní.

Fair Trade sazenice a semena baobabu

Ze zahradnictví v Senegalu, blízko hranic s Mauretánií, dováží [Fair Trade Centrum](http://www.fairtradecentrum.cz) (www.fairtradecentrum.cz) vždy na jaře **sazenice baobabu** ve speciálním voskovém obalu, který sazeničky chrání před poškozením a ty mohou vydržet bez vody až 9 měsíců. Sazeničku baobabu tak můžete darovat svým blízkým i za několik měsíců.

Sazeničky jsou 2 roky staré, asi 20 cm vysoké a je přibalen i sáček s 5 semínky baobabu. Jedná se o druh *Adansonia digitata*, česky Baobab africký či Baobab prstnatý. Jediný druh baobabu z pevninské Afriky.

Malé stromky **baobabu** nejdříve pěstovali na vlastní zahradě mladí lidé ze vzdělávacího projektu spolku Afrobonsai v hlavním městě Senegalu. Následně je prodávali na trhu v Dakaru, kde si získali velkou oblibu a zájem i v zahraničí.

V roce 2005 pak bylo založeno zahradnictví, které dnes dává práci 20 mladým mužům na plný úvazek. Dalších asi 400 rodin v regionu se účastní provozu, balení, transportu a dalších činností, které se zahradnictvím souvisí.

Zahradníci nepoužívají žádné chemické prostředky a používají hnojiva zejména rostlinného původu. Veškeré zboží zahradnictví je pěstováno dle principů **Fair Trade**; společnost je členem IFAT. Vedle známějšího Fair Trade zboží naší **největší Fair Trade**

firmy, tak můžete vyzkoušet i tuto nevšední záležitost. Živý africký strom, který poroste spolu s vámi.

Fair Trade Baobab (<http://www.fairtradecentrum.cz/sezonni-zbozi/c-28/>).

Pěstování – zasadte si baobab, svůj strom života

V prvních letech svého života roste **baobab** velmi rychle. S přibývajícím věkem se růst zpomaluje.

Sazenici stačí směs zeminy a písku, jako je třeba kaktusová půda. Slunné místo a minimální teplotu 12 °C. Mezi jednotlivým zaléváním musí půda vyschnout, nesmí být stále vlhká. Na zimu listy žloutnou, i opadávají. Snižte tedy teplotu a i zálivku. Někteří pěstitelé přes zimu zalévají jen jednou za 2 – 3 týdny.

A velikost? Nebojte se, výhonky je možné seřezávat po celý rok a stromek tak tvarovat a korigovat jeho velikost. Z bytu vás tedy **baobab** nevytlačí (pokud nebudete chtít).

Staženo z webu

Zveme na ekumenické bohoslužby k připomínce

PAMÁTKY MISTRA JANA HUSA

v neděli 1. července ve 14,00

v Týnci nad Sázavou, v Rotundě, Nádvoří Hodějovského 535

O vedení bohoslužeb se podělí kazatelé ČSCH a ČCE.

Kázáním poslouží farář Tomáš Trusina, bohoslužbu a vysluhování Večeře

Páně povede farář ČSCH Jiří Chvála.

Odjezd z Benešova 13,30 od fary

Zveme vás do kaple v Sedlci-Prčici

dne 13. července od 19,00 hodin

na vyprávění Josefa Bartoška o jeho cestě po Indii.

➤ NOC KOSTELŮ 1.ČERVNA

Akce Noc kostelů k nám přišla údajně před čtyřmi lety z Vídně, a jak se zdá, přibývá na oblíbenosti. Už v minulých letech jsme slyšeli vyprávění od známých, jak promyšlejí, s čím veřejnost seznámit a jaký ohlas to má. Moc se mi líbí, jak se této akce lidi s nadšením ujmají a co jí jsou ochotni věnovat. A pak taky jak dobře a jednoduše lze díky internetu dát o sobě vědět veškerému ekumenickému společenství. Protože jsme na našem církevním webu objevili, v kolika našich sborech se k akci přidali a kolik nápadů na program připravili, přišlo nám líto, že bychom nic takového nezažili.

Jeli jsme tedy do Benešova podpořit jejich snahu také se zapojit.

Nesešlo se nás mnoho. A program nakonec dopadl trochu jinak, než bylo předem napsáno. Většina příšlých byla evangelíci, ale ne všichni.

Nejdřív jsme si prohlídli důkladně modlitebnu, která doznala v posledním období změn, a vyptávali jsme se na historii domu, (na základě vystavené fotografické dokumentace), na symboliku nového interiéru. Prostor se nám velmi líbí.

Nakonec jsme vynechali promítání kreseb Ivana Urbánka se čtením z Bible o Josefovi; tento program jsme zhlédli už při jiných příležitostech. Zato už dorazil Aleš Březina, autor knížky Řetěz bláznů, kterou vydalo nakladatelství Eman. Spolu s Tomášem Trusinou nám z ní četli. Je to knížka autobiografická, proto zvláště nás, kdo jsme Aleše znali z mládí, než emigroval do Kanady, velmi zajímala. Knížka má dvě časové roviny – oddílky jsou psány v 70. letech a komentované v současné době. Protože je však také poetická a alegorická, a slyšeli jsme samozřejmě jenom výňatek, nevybízel až tak k diskuzi či otázkám, jak se původně předpokládalo. Ale k zakoupení a čtení doma určitě.

Někteří jsme měli chuť navštívit také program bratrů katolíků, takže jsme se tam vypravili. V kostele sv. Mikuláše jsme koncert už nestihli, zrovna však probíhala komentovaná prohlídka. Program byl udělán velmi pěkně. U jednotlivých zastavení po vysvětlujících informacích vždy vstal někdo a pověděl, co pro něj ten symbol znamená. Slyšeli jsme dva silné životní příběhy o rozhodnutí ke křtu.

Když jsme se vrátili do evangelické modlitebny, nebylo už po všem, jak jsme předpokládali, ale naopak kroužek lidí seděl kolem

výstavky nazvané Farářova horečka sobotní noci – o přípravě kázání. Vyptávání a odpovídání nemělo konce. Tolik zaujala práce faráře se studijním materiálem. Bible v originálních jazycích, různé překlady bible do češtiny, různé komentáře, cizojazyčné překlady, zpěvníky, biblická konkordance... Největší diskuse byla kolem toho, jak různé překlady mohou pozměnit význam či důraz biblického slova.

Nakonec pro mě největší dojem zůstal ten, že sice bylo v naší modlitebně maloučko lidí na rozdíl od asi jiných kostelů (však taky ne každý vůbec tuší, že tam nějaký shromažďovací prostor je), ale pro tu jednu paní, která byla „cizí“, ale se skutečným zájmem (vydržela málem až do půlnoci) byla třeba právě Noc kostelů důležitá. A o tom to je...

Marie Stolařová

RECEPTY

Londýnské řezy:

40 dkg polohrubé mouky, 25 dkg másla, 14 dkg cukru, 4 žloutky.

Vše propracujeme v těsto, do tenka (asi 3-5mm) rozválíme, potřeme zavařeninou a na polovic upečeme.

Mezi tím ušleháme ze 4 bílků sníh, přidáme 10 dkg cukru, 15 dkg mletých ořechů a 1 vanilkový cukr, promícháme, potřeme směsí koláč a dáme dopéci.

Sypká buchta s tvarohem:

3 hrnky polohrubé mouky, 1 hrnek cukru, 1 pr.do pečiva a pořádně promíchat! Náplň: 3 měkké tvarohy, hrnek cukru, 1 vaníl.cukr, 1/2 l mléka, 3 vejce, podle chuti rozinky, ořechy, kandované ovoce a nastrohané jablko.

Na dost vymazaný pekáč vysypeme 2 hrnky sypké směsi (já do této půlky směsi přidávám kakao), na tuto směs dáme tvarohovou náplň a na ni druhou půlku směsi, kterou poklademe asi 1/8 másla a dáme péci.

Farní sbor ČCE Soběhrdy a obec Soběhrdy vás zvou na
KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

soubor historických hudebních nástrojů

MUSICA DA CHIESA

P. Jaroslav Konečný

Tomáš Najbrt

P. Martin Janata j.h.

pátek 6. července 2012

**18:00 – shromáždění u pomníku M. Jana Husa
promluví farář Petr Turecký**

18:30 – koncert v evangelickém kostele

www.musica-da-chiesa.cz
sobehrdy.evangelnet.cz

Sborová rodinná rekreace ve Strměchách u Pelhřimova proběhne letos v týdnu od **29. července do 5. srpna**

Pro velký úspěch opět zveme i soběhrdské a přické.

Míváme společné snídaně a večeře, zpívání, popř. pobožnosti s dětmi, služby při přípravě jídla. Někdy společně vyrazíme i na výlet do bližšího či vzdálenějšího okolí. Nesmí chybět vycházka na Křemešník, sbírání borůvek, hub, koupání, káva na ranním slunci, večerní táboráky, opékání, grilování, návštěva „domu zdraví“...

Společná dovolená je příležitostí se poznat, otestovat si míru vlastní tolerance, ochoty k praktické pomoci, navázání přátelství, řešení drobných konfliktů... zkrátka ochutnat křesťanské spolužití v praxi :-)

Zatím jsou přihlášeny dvě rodiny z Benešova a jedna ze Soběhrd. Ještě je stále volno. Přihlašujte se na benešovské faře (317722215, benesov@evangnet.cz nebo 607588618). Můžete dorazit na celý týden, nebo jen na pár dní.

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Červenec Hallerová Blažena, Lštění – 76 let, Losenický Vojtěch, Podmrači – 75 let, Škodová Svatava, Hvězdovice – 60 let, Škvor Miloslav, Čerčany – 70 let, Šturm Zdeněk, Petroupim – 60 let, Truhelka Lukáš, Mžížovice – 60 let

Srpen Apltauer, František, Vysoká Lhota – 81 let, Bohata Pavel, Soběhrdy – 40 let, Hradečný Ondřej, Mezihoří – 50 let, Kanincká Dana, Čerčany – 55 let, Kočovská Marie, Senohraby – 60 let, Kvída Josef, Bedřč – 65 let, Míčka Vladimír, Soběhrdy – 65 let, Škvorová Marie, Přestavlky – 85 let, Veselá Věra, Mnichovice – 86 let

Září Boháčová Jiřina, Vranovská Lhota – 78 let, Bubla Aleš, Soběhrdy – 35 let, Fojtů Petr, Bedřč – 25let, Martínková Miluše, Zlenice – 79 let, Šmejkalová Martina, Mnichovice – 35 let

Děti

Červenec Vojtěch Hradečný, Mezihoří – 18 let, Anetka Kyselová, Přestavlky – 8 let, Martin Šafařík, Praha – 9 let

Srpen Adélka Svobodová, Přestavlky – 12 let

V týdnu 15.-22. července zveme děti
na TÁBOR VE STRMĚCHÁCH.

Téma: S Mesiášem na útěku

Info: ČCE Benešov

V týdnu od 18. do 25. Srpna 2012
zveme děti na letní setkání v Luhu u Čími
na břehu Slapské přehrady

Téma: VINNÝ KMEN ANEB V KRISTU JE MÁ SÍLA

Info: ČCE Soběhrdy

Seniorátní rodinná neděle Soběhrdy

Druhou zářijovou neděli (9. 9.) jsme zváni
na **seniorátní rodinnou neděli** v Soběhrdech.

Zářijové seniorátní setkání nabízí **program pro celé rodiny**:
bohoslužby s kázáním pro děti, přednášky pro dospělé, hry a
výlety pro děti. Máme možnost potkat se a seznámit lidmi
z různých sborů v seniorátu, prohovorit otázky,
které nás společně pálí, oddechnout si.

Přesný program se na začátku září dozvíte při sborových
ohlášeních nebo na seniorátním webu
<http://prazsky-seniorat.evangelnet.cz/>

Za pomoc při pohoštění a poskytování zázemí i za zájem
projevený účastí budou Soběhrdští jistě vděční zejména nám
nejbližším sousedům
a čtenářům Soběhrdského bratra.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, [www stránky: benesov.evangnet.cz](http://www.stranky.benesov.evangnet.cz).
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.: 317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, [www stránky: sobehrdy.evangnet.cz](http://www.stranky.sobehrdy.evangnet.cz).
Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: jáhenka
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu."*

Adresa redakce: Helena Ratajová, Vysoká Lhota 39, 257 22 Čerčany
e-mail: knihovna@cercany.cz. Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.
Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 10. září 2012

*Soběhrdský bratr:
Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech*

